

[Knud Lind]

tage stilling til, hvorvidt de pågældendes personlige forhold er af en sådan karakter, at der bør meddeles dem dansk indfødsret.

Partierne CD, VS og DR er f. eks. ikke repræsenteret i indfødsretsudvalget.

Hr. Knud Larsen skriver på side 44 i sin bog »Indfødsretsloven«:

»Endvidere har den betænkelighed været fremført, at naturalisationsloven i realiteten må betragtes som en samling af enkeltlove uden indbyrdes sammenhæng, der hver især må have den fulde forfatningsmæssige behandling.«

Lovforslag nr. L 15 består altså i realiteten af 509 enkeltlovforslag.

Et flertal af indfødsretsudvalgets medlemmer skriver i deres bidrag til tillægsbetænkningen:

»De generelle retningslinjer for stillingtagen til den enkelte udlændings ønske om at blive dansk statsborger er nedfældet i indenrigsministeriets cirkulære af 6. juni 1968, hvortil kommer en intern vejledning om, hvilke sager indenrigsministeriet kan optage på forslagene uden forudgående forelæggelse for udvalget.«

Flertallet henviser her til nogle kontor-cirkulærer, som er stemplet »Fortroligt«. I betænkningen til nye statsborgerretslove for Danmark, Norge og Sverige af 1949, side 43, under § 6 omtaler man, at hvis man indfører en særregel, bør det fremgå af loven. Man hentyder her til, at udlændinge bør have lejlighed til at læse betingelserne, dvs. de generelle betingelser i f. eks. cirkulæret af 6. juni 1968.

Det kan man ikke for så vidt angår indholdet af de fortrolige ministerielle skrivelser. Indfødsretsudvalgets tys-tys-politik, som nærmest minder om en mellemting mellem et Rotarymøde og et ku-klux-klan-møde, er det, som jeg har opponeret imod og vil opponere imod fremover.

Denne behandlingsform er forbi for så vidt angår udenlandske statsborgere, som i prøvetiden gentagne gange har begået strafelovsovertrædelser. Fremskridtspartiets bidrag skal betragtes som et varselsskud om en tilbagevendende til grundlovens ånd om udvalgsbehandlingen og dens form.

Fremskridtspartiet har intet imod udenlandske statsborgere, men vi mener ikke, at vi bør importere lovovertrædere, så længe

der findes mange lovlydige, der søger om dansk indfødsret.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i første række ministerens svar, der får mig til at komme herop. Jeg vil gerne understrege, at spørgsmålet om, på hvilke betingelser man får dansk statsborgerskab, er et spørgsmål, der i meget høj grad vedrører ganske overordentlig mange mennesker. Der er optaget på listerne over folk, der lever i Danmark og ikke har dansk statsborgerskab, ca. 100.000 mennesker. De søger ikke alle dansk statsborgerskab, og en hel række af dem vil aldrig gøre det, men en del af dem vil gøre det. Derfor har det stor betydning at vide, hvilke principper der lægges til grund, og jeg føler trang til, efter at det nu er gentaget heroppe, at vi kan henvise det til drøftelser i udvalget, at sige, at folketinget er et udmærket sted at få fastslået officielt principielle retningslinjer. Jeg føler ikke, at der i ministerens ord skulle ligge noget som helst ønske om, at principperne ikke skal offentliggøres, så de er lettilgængelige for dem, der måtte have brug for dem, men jeg synes alligevel, det er på sin plads at understrege, at folketinget er et godt sted at offentliggøre sådan noget.

Og da jeg nu er kommet herop, kan jeg ikke lade være med at knytte et par bemærkninger til hr. Stetters udtalelser heroppefra i anledning af den famøse artikel i Jyllands-Posten i sin tid.

Jeg har mødt adskillige mennesker, der har opfattet hr. Stetters artikel sådan – skønt den, efter hvad der blev sagt heroppe, slet ikke var ment på den måde – at den var møntet på fremmedarbejderne. Det forstår jeg den ikke er, men den skade gjorde den altså ved den måde, den var skrevet på.

Må jeg så ikke, så kraftigt som jeg kan, sige om den lov, vi nu om et øjeblik skal stemme om, og hvorved vi giver en række mennesker dansk statsborgerskab, at det er ikke en lov, der giver en række mennesker en slags andenklassens dansk statsborgerskab. De mennesker, der bliver danske statsborgere ved den lov, har samme rettigheder og samme pligter som enhver anden dansk statsborger. Jeg synes, det er nødvendigt at få understreget det. Det er det, vi stemmer om, og